

den hverken erkendte eller indsaa af Princip-hensyn og hverken vilde eller vovede af Partihensyn. Nu nærer jeg ikke mere Tvivl — desværre — om, at Dommen vil netop blive den, jeg befrygtede. Jeg forstaaer saa godt, at Indenrigsministeren ikke sætter mig til at vogte Venstres Principper, for i samme Øjeblik vilde de blive brudt, men jeg beklager, at Venstre ikke ejer tilstrækkelig Evne til politisk Fornyelse til selv at kunne gøre Brud paa sine Principper, naar Forholdene har vist, at de ikke længere har reel Bærekraft. Jeg beklager, at dette udmærkede Parti ikke kan bekvemme sig til at bryde med en Programsætning og et forældet Princip fremfor at føre en god og ufrugtbar Toldpolitik, som de faktiske Forhold Gang paa Gang har gjort til Skamme.

Stauning: Jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup som særlig Repræsentant for den Klasse, han tilhører, føler Trang til dog i hvert Fald at reagere noget mod nu at skulle stemme for en Ordning som den, der foreslaas indført ved dette Lovforslag. Jeg har altid forstaaet, at det ærede Medlem ønskede ført en Politik, der fortrinsvis samlede sig om den Interesse, som han anser for den vigtigste — det er der ikke noget at sige til —, og naar man saa bryder den Politik, som denne Klasse har ført i saa mange Aar, og bryder den saa afgørende, som man gør det ved dette Lovforslag, saa forstaaer jeg meget vel de Betæneligheder, det ærede Medlem nærer ved at gaa med. Og det blev jo dog ogsaa kun til, at han delvis vilde gaa med. Naar imidlertid det ærede Medlem gjorde den Bemærkning — og det er navnlig derfor, jeg vil knytte et Par Ord til, hvad han sagde —, at han havde ønsket Valg for at faa dannet et stort Centrumparti; ja, saa er det et frontt Ønske, som han neppe havde faaet opfyldt, selv om han havde faaet Valg. Men der er jo ikke noget ondt i at nære et saadant Ønske og et saadant Haab. Derimod synes jeg, det var adskillig mere utiltalende, naar det ærede Medlem jamrede over, at vi havde en Valglov, som ikke vilde give de Resultater, som han ønskede. Vi har den Valglov, der giver Vælgerne Repræsentation i Forhold til deres Stemmer. Det er virkelig en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mener, at der bliver Kaos i dansk Politik som Følge af Valgloven. Det Kaos, der er blevet i dansk Politik, er en Følge af den Politik, som det nuværende Ministerium har ført, og dette Kaos vil forværre sig, jo længere dette Ministerium sidder. Det har forværret sig siden 1920

fra Dag til Dag, og denne Handling, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup rigtig øjner er farlig for Partiet Venstre, vil forøge det Kaos, hvori dansk Politik i Øjeblikket befinder sig. Valgloven, den Valglov, der giver Vælgerne lige Ret, er god nok, og den Tid kommer neppe igen, da det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan glæde sig over, at hans Parti forlods faar 10 Mandater uden at have Stemmer i Vælgerbefolkningen til disse Mandater. Den Tid kommer ikke igen, vi vil vedblivende leve paa en Valgordning, der giver Vælgerne Repræsentation i Forhold til deres Styrke. Men det Kaos, hvori dansk Politik befinder sig, kommer vi nok ud af, naar vi har faaet det Valg, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg i skøn Forening gerne ønskede den Dag i Morgen.

Der er gjort nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Pürschel, som bl. a. udtrykte sin Tilfredshed med, at Spørgsmaalet om Værn for disse Industrier nu blev løst ved Toldloven. Nu faar vi det ordnet, sagde det ærede Medlem, ved Toldloven, og det er, hvad det konservative Parti hele Tiden har ønsket. Jeg glæder mig over denne Ærlighed i Udtryksmaaden. Vi har gentagne Gange fra Venstres Side hørt, at det ikke er nogen Toldforanstaltning, at det ikke er et Spørgsmaal om Toldloven, og derfor er Sagen jo ogsaa lagt fra Toldlovsministeren over til en anden Minister, der ikke har det allermindste med Toldloven at gøre. Jeg glæder mig, som sagt, over den Ærlighed, der kom til Orde fra det konservative Partis Formand. Det er rigtigt, hvad han sagde: det er en Toldforanstaltning, og jeg forstaaer særdeles vel, at det konservative Parti, selv om denne Sag er slet i mange Henseender, med en vis Begejstring er med til at gennemføre den, fordi det dermed har faaet drevet Venstre bort fra Venstres gamle Veje, har faaet drevet det ud i den Toldbeskyttelse, som alle Dage var det konservative Partis inderlige Ønske. Men efter at have hørt dette fra den konservative Ordfører og det modsatte fra Venstres Side kommer jeg til at tænke paa en Taler, der en Gang i Dag spurgte, hvorledes det gik med at finde Benene. Mon ikke der kan komme lidt Kludder med Benene i de to allierede Partier? Kommer de ikke i Vilde-rede med, hvis Ben de staaer paa eller ligger paa? Kan der ikke være nok saa megen Fare for Vanskeligheder i den Henseende som i den Henseende, jeg tror den højtærede Indenrigsminister i Dag var ude om?

Dernæst gjorde det ærede Medlem Hr. Pürschel en Bemærkning om, at naar Arbejderne vægrede sig ved at indgaa denne